

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....กนบ.....

ที่ วว 0704/.....วันที่... 9 ธันวาคม 2539.....

เรื่อง การจัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ.....

เรียน รก.ผอ.กนบ. (ผ่าน หน.ส1)

เพื่อโปรดพิจารณาเอกสารที่จะนำเสนอคณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 11/2539 ในวันที่ 11 ธันวาคม 2539 เกี่ยวกับชื่อกลุ่มวิชาในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ ตามที่ได้หารือไปยังราชบัณฑิตยสถาน ดังแนบ หากชอบด้วยคำริเห็นควรนำเสนอท่าน ลวช. และท่านรอง ลวช. ฝ่ายวิทยาศาสตร์ เพื่อโปรดพิจารณาเห็นควรส่ง กวค. ดำเนินการต่อไป

นิตยา กล่อมสังข์

(น.ส.นิตยา กล่อมสังข์)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 ว.

นิตยา
96/210

การจัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ

ตามที่ได้มีการพิจารณาดำเนินการจัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มขึ้นในสภาวิจัยแห่งชาติอีก 2 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ และสาขาการศึกษา และคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 2/2539 เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2539 มีความเห็นว่าควรหารือไปยังราชบัณฑิตยสถาน เพื่อความถูกต้องเหมาะสมตามหลักภาษาไทยว่า กลุ่มวิชา technicians in museums and similar repositories เป็นกลุ่มวิชาหมายเลข 32 Information and Communication ของ UNESCO ซึ่งได้ใช้เป็นแนวทางของกลุ่มวิชาในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ ว่าควรใช้ชื่อภาษาไทยว่าอย่างไร และหากใช้คำว่า "ภัณฑารักษศาสตร์ และอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน" จะเหมาะสมหรือไม่ นั้น

บัดนี้ ราชบัณฑิตยสถานได้นำเสนอคณะราชบัณฑิตที่ปรึกษาพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ควรใช้ชื่อว่า "วิชาเทคนิคพิพิธภัณฑ์และภัณฑาคาร" หรือ "กลุ่มวิชาสำหรับช่างเทคนิคพิพิธภัณฑ์และภัณฑาคาร" จะเหมาะสมและตรงกับความหมายของชื่อกลุ่มวิชาในภาษาอังกฤษ

จึงขอเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

สาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ

สาขาวิชาการ หมายถึง สาขาวิชาการต่าง ๆ ของสภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งครอบคลุม
กลุ่มวิชาการต่าง ๆ ดังนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา คณิตศาสตร์
และสถิติ ฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับโลกและอวกาศ ธรณีวิทยา อุทกวิทยา
สมุทรศาสตร์ อุตุนิยมวิทยา ฟิสิกส์ของสิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์การแพทย์
แพทยศาสตร์ สาธารณสุข เทคนิคการแพทย์ พยาบาลศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์
และสังคมศาสตร์การแพทย์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช ประกอบด้วยกลุ่มวิชา อนินทรีย์เคมี อินทรีย์-
เคมี ชีวเคมี เคมีอุตสาหกรรม อาหารเคมี เคมีโพลิเมอร์ เคมีวิเคราะห์ ปิโตรเคมี
เคมีสิ่งแวดล้อม เคมีเทคนิค นิวเคลียร์เคมี เคมีเชิงฟิสิกส์ เคมีชีวภาพ เภสัชเคมีและ
เภสัชวิเคราะห์ เภสัชอุตสาหกรรม เภสัชกรรม เภสัชวิทยาและพิษวิทยา เครื่องสำอาง
เภสัชเวท (สมุนไพรและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ) เภสัชชีวภาพ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ทรัพยากรพืช (พืชไร่นา
และพืชสวน) การป้องกันกำจัดศัตรูพืช ทรัพยากรสัตว์ ทรัพยากรประมง ทรัพยากรป่าไม้
ทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร ระบบเกษตร ทรัพยากรดิน ธุรกิจการ
เกษตร วิศวกรรมและเครื่องจักรกลการเกษตร สิ่งแวดล้อมทางการเกษตร ชีววิทยา
(พฤกษศาสตร์ สัตววิทยา สรีรวิทยา พันธุศาสตร์ จุลชีววิทยา เทคโนโลยีชีวภาพ และ
อื่น ๆ) และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย ประกอบด้วยกลุ่มวิชา

วิทยาศาสตร์วิศวกรรม ได้แก่ วิชาการที่เกี่ยวกับงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีพื้นฐานทางวิศวกรรมทั้งหมด กลุ่มวิชาวิศวกรรมศาสตร์ เช่น วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเครื่องกล เป็นต้น กลุ่มวิศวกรรมที่เป็นสหวิทยาการ ได้แก่ งานทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด เช่น งานการสื่อสารโทรคมนาคม งานทางด้านคอมพิวเตอร์ งานการพัฒนาพลังงานและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น กลุ่มอุตสาหกรรมวิจัย เช่น วิจัยและพัฒนาในเรื่องวัสดุคืบ ผลผลิต กระบวนการผลิต การควบคุมระบบการผลิต คุณภาพการผลิต การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและการลดผลกระทบของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อสิ่งแวดล้อม และกลุ่มงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. สาขาปรัชญา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ปรัชญา ประวัติศาสตร์ โบราณคดี วรรณคดี ศิลปกรรม (เช่น ทศนศิลป์ ศิลปะการแสดง ฯลฯ) ภาษา สถาปัตยกรรมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์สาขาอื่น ๆ

7. สาขานิติศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชน กฎหมายอาญา กฎหมายเศรษฐกิจ กฎหมายธุรกิจ กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายวิธีพิจารณาความ และกฎหมายอื่น ๆ

8. สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นโยบายศาสตร์ อุดมการณ์ทางการเมือง สถาบันทางการเมือง ชีวิตทางการเมือง สังคมวิทยาทางการเมือง ระบบการเมือง ทฤษฎีการเมือง รัฐประศาสนศาสตร์ มติสาธารณะ ยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคง เศรษฐศาสตร์การเมือง และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9. สาขาเศรษฐศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ บริหารธุรกิจ การเงิน การคลัง การบัญชี และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

10. สาขาสังคมวิทยา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา สังคมวิทยา ประชากรศาสตร์ มานุษยวิทยา จิตวิทยาสังคม ปัญหาสังคมและสังคมสงเคราะห์ อาชญาวิทยา กระบวนการยุติธรรม มนุษย์นิเวศวิทยาและนิเวศวิทยาสังคม พัฒนาสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิศาสตร์สังคม การศึกษาความเสมอภาคระหว่างเพศ คณิตชนวิทยา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

11. สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์ โทรคมนาคม การสื่อสารด้วยดาวเทียม การสื่อสารเครือข่าย การสำรวจและรับรู้ระยะไกล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ สารสนเทศ นิเทศศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์ ภัณฑารักษศาสตร์และอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

12. สาขาการศึกษา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา พื้นฐานการศึกษา หลักสูตรและการสอน การวัดและการประเมินผลการศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา บริหารการศึกษา จิตวิทยาและการแนะแนวการศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาพิเศษ พลศึกษา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

.....

สาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ

สาขาวิชาการ หมายถึง สาขาวิชาการต่าง ๆ ของสภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งครอบคลุมกลุ่มวิชาการต่าง ๆ ดังนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา คณิตศาสตร์-และสถิติ ฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับโลกและอวกาศ ธรณีวิทยา อุทกวิทยา สมุทรศาสตร์ อุตุนิยมวิทยา ฟิสิกส์ของสิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์การแพทย์ แพทยศาสตร์ สาธารณสุข เทคนิคการแพทย์ พยาบาลศาสตร์ กันตแพทยศาสตร์ สังคมศาสตร์ การแพทย์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช ประกอบด้วยกลุ่มวิชา อนินทรีย์เคมี อินทรีย์-เคมี ชีวเคมี เคมีอุตสาหกรรม อาหารเคมี เคมีโพลีเมอร์ เคมีวิเคราะห์ พิโตรเคมี เคมีสิ่งแวดล้อม เคมีเทคนิค นิวเคลียร์เคมี เคมีเชิงฟิสิกส์ เคมีชีวภาพ เภสัชเคมีและเภสัช-วิเคราะห์ เภสัชอุตสาหกรรม เภสัชกรรม เภสัชวิทยาและพิษวิทยา เครื่องสำอาง เภสัชเวช เภสัชชีวภาพ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ทรัพยากรพืช การป้องกันกำจัดศัตรูพืช ทรัพยากรสัตว์ ทรัพยากรประมง ทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร ระบบเกษตร ทรัพยากรดิน ธุรกิจการเกษตร วิศวกรรมและเครื่องจักรกลการเกษตร สิ่งแวดล้อมทางการเกษตร วิทยาศาสตร์ชีวภาพ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. สาขาวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพื้นฐานทางวิศวกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรมวิจัย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. สาขาปรัชญา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ปรัชญา ประวัติศาสตร์ โบราณคดี วรรณคดี ศิลปกรรม ภาษา สถาปัตยกรรม ศาสนา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

7. สาขานิติศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชน กฎหมายอาญา กฎหมายเศรษฐกิจ กฎหมายธุรกิจ กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายวิธีพิจารณาความ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

8. สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นโยบายศาสตร์ อุดมการณ์ทางการเมือง สถาบันทางการเมือง ชีวิตทางการเมือง การเมือง สังคมวิทยาทางการเมือง ระบบการเมือง ทฤษฎีการเมือง รัฐประศาสนศาสตร์ มติสาธารณะ ยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคง เศรษฐศาสตร์การเมือง และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9. สาขาเศรษฐศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ บริหารธุรกิจ การบัญชี และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

10. สาขาสังคมวิทยา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา สังคมวิทยา ประชากรศาสตร์ มานุษยวิทยา จิตวิทยาสังคม ปัญหาสังคมและสังคมสงเคราะห์ อาชญาวิทยา กระบวนการยุติธรรม มนุษย์นิเวศวิทยาและนิเวศวิทยาสังคม พัฒนาสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิศาสตร์สังคม การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ คติชนวิทยา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

11. สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์ โทรมคมนาคม การสื่อสารด้วยดาวเทียม การสื่อสารเครือข่าย การสำรวจและรับรู้จากระยะไกล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ สารสนเทศศาสตร์ นิเทศศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์ เทคโนโลยีพิพิธภัณฑ์และภัณฑาคาร และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

12. สาขาการศึกษา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา พื้นฐานการศึกษา หลักสูตรและการสอน การวัดและการประเมินผลการศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา บริหารการศึกษา จิตวิทยา และการแนะแนวการศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาพิเศษ พลศึกษา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ร่าง)

ที่ วว 0704/

กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และสิ่งแวดล้อม
ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 10400

ธันวาคม 2539

เรื่อง การจัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ..... จำนวน 140 ชุด
 2. บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ จำนวน 140 ชุด
 3. บัญชีเปรียบเทียบสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ.2502 (เดิม) และสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ (ใหม่) จำนวน 140 ชุด
 4. บัญชีรายชื่อเอกสารประกอบการพิจารณาพร้อมเอกสาร จำนวน อย่างละ 100 ชุด

1
สรที่ส่งมาด้วย 3
ฉบับที่ 2 กอ
140 ชุด
ฉบับร่าง
ใน/คุณ ก.ค.ค.
ก.ค.ค.เดิม

1. เรื่องเดิม

1.1 ด้วยกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมได้รับรายงานจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติว่า สภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งมี ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นประธานสภาวิจัยแห่งชาติ ในการประชุมสภาวิจัยแห่งชาติประจำปี 2539 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2539 โดยมี ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมิตรี สุนทรเวช) เป็นประธานในที่ประชุม ได้มีมติเห็นชอบให้จัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มขึ้นในสภาวิจัยแห่งชาติอีก 2 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ และ สาขาการศึกษา ตามที่คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติเสนอ

1.2 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่หลัก

ชื่อ: สำนักงาน ก.ค.ค. กรุงเทพมหานคร

ตามพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2502 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2507 และประกาศคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 315) ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 สรุปได้เป็น 4 ประการคือ การกำหนดนโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติ การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย การประสานงานการวิจัย และการปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้ หน้าที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการพิจารณาจัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มขึ้นจากที่ระบุไว้ในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2502 ซึ่งสาขาวิชาการตามมาตรา 17 มีดังต่อไปนี้ คือ

- "(1) วิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์
- (2) วิทยาศาสตร์การแพทย์
- (3) วิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช
- (4) เกษตรศาสตร์และชีววิทยา
- (5) วิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย
- (6) ปรัชญา
- (7) นิติศาสตร์
- (8) รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
- (9) เศรษฐศาสตร์
- (10) สังคมวิทยา"

2. ข้อเท็จจริง

กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าสาขาวิชาการต่าง ๆ ตามที่ระบุในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2502 นั้น ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานเกือบ 40 ปีแล้ว แต่ในปัจจุบันสาขาวิชาการต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาไปเป็นอันมาก จึงทำให้สาขาวิชาการดังกล่าวข้างต้นไม่ครอบคลุมถึงสาขาวิชาการที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มขึ้นในสภาวิจัยแห่งชาติ ในสาระสำคัญดังนี้

2.1 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์

ประเทศไทยเริ่มให้ความสำคัญแก่เทคโนโลยีสารสนเทศครั้งแรกในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) เป็นต้นมาจน

ถึงปัจจุบันว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเทคโนโลยีที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ

เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งครอบคลุมเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม รวมทั้งเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การนำข้อมูลข่าวสารมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพทั้งทางด้านการผลิต การบริการ การบริหาร และการดำเนินงาน รวมทั้งเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อความได้เปรียบทางด้านเศรษฐกิจ การค้า และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคม

ดังนั้น เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเปรียบเสมือนกับเครื่องมือที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศนั้นเอง จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมและสนับสนุน การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ก้าวทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์

แต่โดยที่เทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน จึงควรรวมอยู่ในสาขาเดียวกัน และจัดตั้งเป็นสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ ขึ้นเป็นสาขาใหม่ในสภาวิจัยแห่งชาติ

2.2 สาขาการศึกษา

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคม การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองจนตลอดช่วงชีวิต บทบาทของการศึกษาในปัจจุบันและในอนาคตจะทวีความสำคัญยิ่งขึ้น

แต่ในปัจจุบัน กลุ่มวิชาการศึกษาเป็นกลุ่มวิชาที่อยู่ภายใต้สาขาปรัชญาของสภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งกลุ่มวิชาศึกษามีลักษณะเป็นเอกเทศ มีความหลากหลาย แตกต่างไปจากสาขาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์อื่น ๆ จึงไม่อาจรวมอยู่กับสาขาใดได้

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดตั้งสาขาการศึกษาขึ้นเป็นสาขาใหม่ในสภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์แก่การบริหารการวิจัยและเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนนักวิจัยให้เกิดกำลังใจในการทำงานวิจัยที่มีคุณภาพและมีประโยชน์ส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเจริญรุ่งเรืองของชาติบ้านเมือง

แล้ว ยังเป็นการสอดคล้องกับระบบมาตรฐานสากลอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากการที่องค์การการศึกษาว่าด้วย วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้จำแนกสาขาการศึกษา (Education) ไว้เป็นสาขาหลักสาขาหนึ่ง เป็นต้น

3. วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสาขาวิชาการขึ้นใหม่ในสภาวิจัยแห่งชาติ

3.1 เพื่อให้ครอบคลุมถึงสาขาวิชาการที่เปลี่ยนแปลงไปและพัฒนาก้าวหน้าไปเป็นอันมาก

3.2 เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศและสอดคล้องกับหลักการแบ่งสาขาวิชาการตามระบบมาตรฐานสากลที่ใช้กันอยู่ทั่วไป

3.3 เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ และสาขาการศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันจะเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวมต่อไป

4. แนวโน้มของความเปลี่ยนแปลง

แนวโน้มของเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์จะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโลก ซึ่งเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมสำหรับการเผชิญหน้ากับปรากฏการณ์ใหม่เหล่านี้ ซึ่งปัจจัยหลักสำคัญที่ควบคู่ไปด้วยกันคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิต

5. กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จึงเห็นสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้จัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติอีก 2 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ และสาขาการศึกษา เพื่อให้ครอบคลุมสาขาวิชาการที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยโดยรวมต่อไป ดังได้ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. . . . พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาว่าร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และ 2 ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2502 ที่เล็งเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของสาขาวิชาการต่าง ๆ อันจะมีขึ้นในอนาคต จึงระบุให้มีการจัดตั้งสาขาวิชาการขึ้นใหม่ในสภาวิจัยแห่งชาติได้ตามมาตรา 17 วรรคท้าย โดยบัญญัติว่า

292
ฉบับที่ 15
หน้า 37
กรม (๑๓-๒๒-๒๓)
กรมการศึกษานอกโรงเรียน

เรื่อง พ. ๒๖ / ๒๕๓๙

การจัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มขึ้นในสภาวิจัยแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 7/2539 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2539 ได้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. และในการประชุมครั้งที่ 8/2539 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2539 ได้มีมติเห็นชอบให้สาขาวิชาการทั้ง 12 สาขาวิชาการ (เดิม 10 สาขาวิชาการและเพิ่มใหม่ 2 สาขาวิชาการ) ครอบคลุม กลุ่มวิชาการต่างๆ ยกเว้นสาขาการศึกษา ซึ่ง ศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ วิศวเวทย์ รับที่จะไปพิจารณาดำเนินการให้ นั้น

บัดนี้ ศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ฯ ได้เสนอรายชื่อกลุ่มวิชาการของสาขา การศึกษามาแล้ว ประกอบด้วยกลุ่มวิชา สารสนเทศศึกษา จิตวิทยาการศึกษา วิจัยการ ศึกษา บริหารการศึกษา พลศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา การศึกษานอกระบบ การ ศึกษาพิเศษ หลักสูตรและการสอน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

จึงขอเสนอเพื่อโปรดพิจารณา พร้อมนี้ได้แนบร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง สาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. กลุ่มวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ และพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2502 มาด้วยแล้ว

การจัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มเติม

ตามที่คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 7/2539 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2539 ได้พิจารณาเรื่องการจัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มเติมของสภาวิจัยแห่งชาติตามที่คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงสาขาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 1/2539 วันที่ 31 กรกฎาคม 2539 เสนอว่า เห็นควรให้จัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มเติม 2 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาการศึกษา แต่คณะกรรมการบริหารฯ มีความเห็นว่าควรมอบหมายให้คณะกรรมการฯ นำไปพิจารณาว่าในแต่ละสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ ควรประกอบด้วยกลุ่มวิชาใดบ้าง เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมสภาวิจัยแห่งชาติพร้อมกับร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ ประจำปี 2539 ต่อไป นั้น

คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 2/2539 เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2539 ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

1. เห็นควรให้จัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มเติม 2 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ (เดิมคือสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ) และสาขาการศึกษา
2. เห็นควรนำเสนอคณะกรรมการบริหารฯ เกี่ยวกับรายละเอียดกลุ่มวิชาของสาขาต่าง ๆ ดังปรากฏตามเอกสารที่เสนอมาพร้อมนี้
3. เห็นควรให้มีการจัดตั้งคณะทำงานหรือคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาศึกษาเชิงประวัติศาสตร์กฎหมายสภาวิจัยแห่งชาติ เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ เสียใหม่ทั้งฉบับ ซึ่งจะนำไปสู่แนวทางเลือกใหม่ประการหนึ่งของสภาวิจัยแห่งชาติ โดยใช้ระยะเวลาศึกษาประมาณ 6 เดือน หรือ 1 ปี

จึงขอเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

การจัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มเติม

ตามที่คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 7/2539 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2539 ได้พิจารณาเรื่องการจัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มเติมของสภาวิจัยแห่งชาติตามที่คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงสาขาวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ 1/2539 วันที่ 31 กรกฎาคม 2539 เสนอว่า เห็นควรให้จัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มเติม 2 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาการศึกษา แต่คณะกรรมการบริหารฯ มีความเห็นว่าควรมอบหมายให้คณะกรรมการฯ นำไปพิจารณาว่าในแต่ละสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ ควรประกอบด้วยกลุ่มวิชาใดบ้าง เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมสภาวิจัยแห่งชาติพร้อมกับร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ ประจำปี 2539 ต่อไป นั้น

คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงสาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ 2/2539 เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2539 ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

1. เห็นควรให้จัดตั้งสาขาวิชาการเพิ่มเติม 2 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ (เดิมคือสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ) และสาขาการศึกษา

2. เห็นควรนำเสนอคณะกรรมการบริหารฯ เกี่ยวกับรายละเอียดกลุ่มวิชาของสาขาต่าง ๆ ดังปรากฏตามเอกสารที่เสนอมาพร้อมนี้

3. เห็นควรให้มีการจัดตั้งคณะทำงานหรือคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาศึกษาเชิงประวัติศาสตร์กฎหมายสภาวิจัยแห่งชาติ เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติเสียใหม่ทั้งฉบับ ซึ่งจะนำไปสู่แนวทางเลือกใหม่ประการหนึ่งของสภาวิจัยแห่งชาติ โดยใช้ระยะเวลาศึกษาประมาณ 6 เดือน หรือ 1 ปี

จึงขอเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

ร่าง

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ และ
สาขาการศึกษา ขึ้นใหม่ในสภาวิจัยแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช
2538 และมาตรา 17 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2502

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสาขาวิชาการใน
สภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้สภาวิจัยแห่งชาติมีสาขาวิชาการเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ใน
มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2502 ดังนี้

- 1. สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์
- 2. สาขาการศึกษา

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

.....
.....

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ.

หลักการ

ให้มีการจัดตั้งสาขาวิชาการในสภาวิจัยแห่งชาติเพิ่มขึ้นอีกคือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ และสาขาการศึกษา

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบัน สาขาวิชาการต่าง ๆ ทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ได้มีการพัฒนาไปเป็นอันมาก ทำให้สาขาวิชาการที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2502 ไม่ครอบคลุมถึงวิชาการต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปสมควรจัดตั้งสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ และสาขาการศึกษา ขึ้นในสภาวิจัยแห่งชาติ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และเป็นการสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยส่วนรวมด้วย และโดยที่มาตรา 17 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2502 บัญญัติว่า การจัดตั้งสาขาวิชาการขึ้นใหม่ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

สาขาวิชาการของสภาวิจัยแห่งชาติ

สาขาวิชาการ หมายถึง สาขาวิชาการต่าง ๆ ของสภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งครอบคลุม
กลุ่มวิชาการต่าง ๆ ดังนี้

1. สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา คณิตศาสตร์
และสถิติ ฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับโลกและอวกาศ การรับรู้ระยะไกล
~~เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม~~ ธรณีวิทยา อุทกวิทยา และสมุทรศาสตร์ เทคโนโลยีน้ำมันและ
ถ่านหิน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์การแพทย์
แพทยศาสตร์ สาธารณสุข เทคนิคการแพทย์ พยาบาลศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์
สังคมศาสตร์การแพทย์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช ประกอบด้วยกลุ่มวิชา อนินทรีย์เคมี อินทรีย์-
เคมี ชีวเคมี เคมีอุตสาหกรรม อาหารเคมี เคมีโพลีเมอร์ เคมีวิเคราะห์ ปิโตรเคมี
เคมีสิ่งแวดล้อม เคมีเทคนิค นิวเคลียร์เคมี เคมีเชิงฟิสิกส์ เคมีชีวภาพ เภสัชเคมีและ
เภสัชวิเคราะห์ เภสัชอุตสาหกรรม เภสัชกรรม เภสัชวิทยาและพิษวิทยา เครื่องสำอาง
เภสัชเวช (สมุนไพรและผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ) เภสัชชีวภาพ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ทรัพยากรพืช (พืชไร่
และพืชสวน) การป้องกันกำจัดศัตรูพืช ทรัพยากรสัตว์ ทรัพยากรประมง ทรัพยากรป่าไม้
ทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร ระบบเกษตร ทรัพยากรดิน ธุรกิจการ-
เกษตร วิศวกรรมและเครื่องจักรกลการเกษตร สิ่งแวดล้อมทางการเกษตร ชีววิทยา
(พฤกษศาสตร์ สัตววิทยา สรีรวิทยา พันธุศาสตร์ จุลชีววิทยา เทคโนโลยีชีวภาพ และ
อื่น ๆ) และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. ภาควิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรมวิจัย ประกอบด้วยกลุ่มวิชา กลุ่มงาน
 วิศวกรรม (งานวิทยาศาสตร์วิศวกรรม ได้แก่ วิชาการที่เกี่ยวกับงานด้านวิทยาศาสตร์
 เทคโนโลยีพื้นฐานทางวิศวกรรมทั้งหมด งานวิศวกรรมศาสตร์ทั่วไป เช่น งานทางด้าน
 วิศวกรรมโยธา งานทางด้านวิศวกรรมไฟฟ้า งานทางด้านวิศวกรรมเครื่องกล เป็นต้น
 งานวิศวกรรมที่เป็นสหวิทยาการ ได้แก่ งานทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด เช่น งาน
 การสื่อสารโทรคมนาคม งานทางด้านคอมพิวเตอร์ งานการพัฒนาพลังงานและผลกระทบต่อ
 สิ่งแวดล้อม เป็นต้น และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง) กลุ่มงานอุตสาหกรรมวิจัย (ซึ่งมี
 ลักษณะดังนี้ วิจัยและพัฒนาในเรื่องวัตถุดิบของอุตสาหกรรม วิจัยและพัฒนาผลผลิตทาง
 อุตสาหกรรม วิจัยและพัฒนากระบวนการผลิต วิจัยและพัฒนาการควบคุมระบบการผลิต
 วิจัยและพัฒนาคุณภาพการผลิต วิจัยและพัฒนาการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและการ
 ลดผลกระทบของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อสิ่งแวดล้อม) และกลุ่มงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. สาขาปรัชญา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ปรัชญา ประวัติศาสตร์ โบราณคดี
 วรรณคดี ศิลปกรรม (เช่น ทักษะศิลป์ ดุริยางคศิลป์ วรรณศิลป์) ภาษา สถาปัตยกรรม
 ศาสนา และมานุษยศาสตร์สาขาอื่น

7. สาขานิติศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชน
 กฎหมายอาญา กฎหมายเศรษฐกิจ กฎหมายธุรกิจ กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมาย-
 วิธีพิจารณาความ และกฎหมายอื่น ๆ

8. สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา ความสัมพันธ์
 ระหว่างประเทศ นโยบายศาสตร์ อุดมการณ์ทางการเมือง สถาบันทางการเมือง ชีวิต
 ทางการเมือง สังคมวิทยาทางการเมือง ระบบการเมือง ทฤษฎีการเมือง รัฐประศาสน-
 ศาสตร์ มติสาธารณะ นโยบายการทหารเพื่อความมั่นคง เศรษฐศาสตร์การเมือง และ
 อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

Public opinion

9. สาขาเศรษฐศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา เศรษฐศาสตร์ (ไม่รวมคหเศรษฐศาสตร์ หรือคหกรรมศาสตร์ เช่น วิชาทำอาหาร เย็บปักถักร้อย เสริมสวย ฯลฯ) พาณิชยศาสตร์ บริหารธุรกิจ การบัญชี และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

↳ มบ. ๖๖ มบ. ๖๖

10. สาขาสังคมวิทยา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา สังคมวิทยา ประชากรศาสตร์ มานุษยวิทยา จิตวิทยาสังคม ปัญหาสังคมและสังคมสงเคราะห์ อาชญาวิทยาและกระบวนการยุติธรรม มนุษย์นิเวศวิทยาและนิเวศวิทยาสังคม พัฒนาสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิศาสตร์สังคม การศึกษาความเสมอภาคระหว่างเพศ คติชนวิทยา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

11. สาขาทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ ประกอบด้วยกลุ่มวิชา บรรณารักษศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สารสนเทศ ภัณฑารักษศาสตร์และอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน วิทยาการคอมพิวเตอร์ การสำรวจระยะไกล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การสื่อสารด้วยดาวเทียม โทรคมนาคม การสื่อสารเครือข่าย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

12. สาขาการศึกษา ประกอบด้วยกลุ่มวิชา สาระดัดศึกษา จิตวิทยาการศึกษา วิจัยการศึกษา บริหารการศึกษา พลศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา การศึกษานอกระบบ การศึกษาพิเศษ หลักสูตรและการสอน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

↳ มบ. ๖๖ มบ. ๖๖

.....

ไม่ทราบว่ามีใน